

Detta beslut uppväckte en stor bestörtning, äfven de mest fördomsfrie gillade ej, att en glädjens dag skulle oskåras med bödelsarbete. De fleste Kardinaler, ministrar och förnåme Romare hade skickat sina brottslige betjenter, sina kreatur, ja somlige äfven sina slågtingar till fångelserna, och alla funno sig nu bedragna i sin uträkning. För att förekomma dessa beskyddares knep, lät Päfven tillsäga Ståthållaren och alla domarena, att de med sitt lif och sin frihet skulle ansvara, att ingen af missdådarena undkomme. Kardinalerna förenade sig att göra föreställningar, och Farnese, Medicis och Colonna, hvilka alla härstammade ifrån Italiens förnämsta slægter, begåfvo sig i full skrud till Päfven. De talade i det heliga kollegiets namn om scandalen af blodsutgjutelse på en så högtidlig dag, om otidig strånghet, om den anledning till tadel man derigenom gaf kåttarena och besvuro Päfven att efter Kristi efterdöme, hvars Ståthållare han var, visa sig som barmhertighetens fader. Sixtus upptändes af vrede, förebrädde dem i de håftigaste uttryck deras förmåtenhet, som vågade tråda hans myndighet för nära; han sade, icke brottens straffande, utan deras strafflöshet, vore en scandal för kåttarena och då Rom blifvit en mördare-kula, så ville han med Guds hjälp genom en strång rättvisa utrota missdå-